קיצור שלחן ערוך — הלכות כלאי בגדים (שעטנז)

צֶמֶר רְחֵלִים וְאֵילִים עִם פִּשְׁתָּן, אָסוּר מִשּׁוּם כִּלְאַיִם, בֵּין שֶׁתָּפַר בֶּגֶד צֶמֶר עִם בֶּגֶד פִּשְׁתָּן אֲפִלּוּ בְּחוּטֵי מֶשִׁי אוֹ בְּחוּטֵי קַנַבּוֹס, בֵּין שֶׁתָּפַר בֶּגֶד צֶמֶר בְּחוּטֵי פִּשְׁתָּן אוֹ בְּהִפּוּךְ, בֵּין שֶׁקָּשַׁר חוּטֵי פִּשְׁתָּן עִם חוּטֵי צֶמֶר אוֹ שֶׁקִּלְעָן יַחַד, כָּל אֵלּוּ אֲסוּרִין מִשּׁוּם כִּלְאָיִם. הַתּוֹכֵף תְּכִיפָה אַחַת וְקָשַׁר אוֹ שֶׁתָּכַף שְׁתֵּי תְּכִיפוֹת אַף עַל פִּי שֶׁלֹּא קָשַׁר, הֲוֵי חִבּוּר לְכִלְאָיִם. וְעַל כֵּן אָסוּר לְחַבֵּר בֶּגֶד צֶמֶר בְּבֶגֶד פִּשְׁתָּן אֲפִלּוּ עַל יְדֵי מַחַט (שפיננאדל) בְּלֹא חוּט (חוות יאיר קמג).

עוֹרוֹת הַכְּבָשִׂים שֶׁעוֹשִׂין מֵהֶן בְּגָדִים, מָתָר לְתָפְרָן בְּחוּטֵי פִּשְׁתָּן וְאֵין חוֹשְׁשִׁין לְנִימוֹת שֶׁל הַצֶּמֶר אַף עַל פִּי שֶׁמִּתְחַבְּרִין בְּחוּט הַפִּשְׁתָּן, מִשּׁוּם דְּאֵלּוּ הַנִּימוֹת שֶׁל הַצֶּמֶר אֵינָן חוּטִין, וְלָא חֲשִׁיבִי, וּבָטְלֵי.

לְחַבֵּר צֶמֶר וּפִשְׁתָּן עַל יְדֵי אֶמְצָעִי, דְּהַיְנוּ חֲתִיכַת עוֹר, לִתְפֹּר אוֹ לִקְשֹׁר מִצִּדּוֹ הָאֶחָד צֶמֶר וּמִצִּדּוֹ הַשֵּׁנִי פִּשְׁתָּן, לְהָרַמְבַּ"ם אָסוּר מִן הַתּוֹרָה, וְיֵשׁ מְקִלִּין. וְלָכֵן לְדִידְהוּ עוֹרוֹת הַתְּפוּרִין יַחַד בְּחוּטֵי פִּשְׁתָּן, מָתָר לְחַבְּרָם תַּחַת בֶּגֶד צֶמֶר, (וְאַף עַל פִּי שֶׁאֶפְשָׁר שֶׁהַחוּט שֶׁל קַנַבּוֹס, שֶׁהוּא תּוֹפֵר אֶת הָעוֹרוֹת תַּחַת הַבֶּגֶד שֶׁל צֶמֶר, יִכָּנֵס בְּתוֹךְ חוּטֵי פִּשְׁתָּן שֶׁתְּפוּרִין בָּהֶן הָעוֹרוֹת, לֵית לָן בָּהּ), וְהָכִי נוֹהֲגִין. אֲבָל בַּעַל נֶפֶשׁ, יֵשׁ לוֹ לְהַחְמִיר כְּדַעַת הָרַמְבַּ"ם.

אֲפִלּוּ עֲשָׂרָה מַצָּעוֹת זֶה עַל גַּב זֶה, וְהַתַּחְתּוֹן כִּלְאַיִם, אָסוּר לֵישֵׁב עַל הָעֶלְיוֹן.

בֶּגֶד גָּדוֹל, שֶׁכִּלְאַיִם בְּקָצֶה אֶחָד מִמֶּנּוּ, אָסוּר לְכַסּוֹת עַצְמוֹ בּוֹ אֲפִלּוּ בַּקָּצֶה הַשֵּׁנִי, אַף עַל פִּי שֶׁהַכִּלְאַיִם מֻנָּחִים עַל הָאָרֶץ.

הַתּוֹפֵר כְּסוּת כִּלְאַיִם בִּשְׂבִיל גּוֹי, תּוֹפְרוֹ כְּדַרְכּוֹ, אַף עַל פִּי שֶׁהַכְּסוּת מֻנַּחַת עַל אַרְכּוּבוֹתָיו, וּבִלְבַד שֶׁלֹּא יְכַוְּנוּ לֶהָנוֹת מִמַּה שֶּׁמֻּנַּחַת עָלָיו. וְכֵן מוֹכְרֵי כְּסָיוֹת שֶׁנּוֹשְׂאִין אוֹתָן עַל כִּתְפֵיהֶן לְמָכְרָן, מָתָר, וּבִלְבַד שֶׁלֹּא יְכַוְּנוּ שֶׁיָּגְנוּ עֲלֵיהֶם מִפְּנֵי הַצִּנָּה אוֹ מִפְּנֵי הַגְּשָׁמִים. וּמִכָּל מָקוֹם, הַיְרֵאִים נוֹשְׂאִין אוֹתָן עַל גַּבֵּי מַקֵּל.

מִטְפַּחַת הַיָּדַיִם, וְכֵן מִטְפַּחַת שֶׁמְּקַנְּחִין בָּהּ אַחַר הָרְחִיצָה, וּמִטְפַּחַת הַשֻּׁלְחָן שֶׁאוֹכְלִין עָלָיו וְכַיּוֹצֵא בָּזֶה, וְכֵן מַפָּה שֶׁעַל הַשֻּׁלְחָן בְּבֵית הַכְּנֶסֶת שֶׁקּוֹרִין עָלָיו, אֲסוּרוֹת מִשּׁוּם כִּלְאָיִם. וְכֵן וִילוֹן, אָסוּר לַעֲשׂוֹת מִכִּלְאָיִם. אֲבָל פָּרֹכֶת שֶׁלִּפְנֵי אֲרוֹן הַקֹּדֶשׁ, מָתָר.

עֲגָלוֹת (קוטש, קאללעס) שֶׁיֵּשׁ לָהֶן מִכְסֶה שֶׁהַשָּׂרִים הוֹלְכִין בָּהֶן, וְיֵשׁ מֵהֶן מְחֻפּוֹת מִבִּפְנִים בְּבִגְדֵי צֶמֶר שֶׁהֵם כִּלְאַיִם, כִּי מִסְתָּמָא נִתְפְּרוּ בְּחוּטֵי פִּשְׁתָּן, מָתָר לָלֶכֶת בָּהֶם, וּבִלְבַד שֶׁיְּזַהֵר שֶׁלֹּא לְהִשָּׁעֵן בַּצְּדָדִים שֶׁיֵּשׁ שָׁם כִּלְאָיִם. וּמִכָּל שֶׁכֵּן שֶׁיְּזַהֵר שֶׁלֹּא לָשֶׁבֶת עַל הַכָּרִים, שֶׁהֵן כִּלְאָיִם (עַיֵּן באר היטב סִימָן שא סָעִיף קטן ב). וְיֵשׁ מַתִּירִין אֲפִלּוּ לֵישֵׁב עַל הַכָּרִים, כֵּיוָן שֶׁעֲשׂוּיִים בְּאֹפֶן שֶׁאֵינָם נִכְפָּפִים עַל צְדָדֵי הָאָדָם (עַיֵּן פתחי תשובה בשם פנים מאירות).